



ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ДЕВНЯ

НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ДЕВНЯ

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на Община Девня.

Чл.2. (1) В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. туристически данък;
8. данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. други местни данъци, определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 1 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Данъчните декларации по Закона за местните данъци и такси се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на ДОПК.

Чл.6. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по Закона за местните данъци и такси се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Служителите по тази алинея се определят със заповед на кмета на общината

(4) Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл.7. Общините предоставят ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите, посочена в чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

Глава втора

МЕСТНИ ДАНЪЦИ

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.8. (1) (Изм. с Решение № 186/30.12.2020 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък:

1. поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии;
2. поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост;
3. земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен;
4. недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.9. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.10. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.12. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща в брой на касите на община Девня, по банков път – по сметка на общината или с пощенски запис.

Чл.13. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(3) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

(4) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл.14. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок звеното за местни приходи в общината, по местонахождение на имота, като подава декларация по чл.14 ал.1 от Закона за местните данъци и такси за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (Доп. с Решение № 186/30.12.2020 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси от възложителя на строежа в 2-месечен срок, след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал.1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в 6-месечен срок от наследниците или заветниците. В случай че не е подадена, след изтичането на срока, служителят по чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) (Доп. с Решение № 186/30.12.2020 г.) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал. 2 от един възложител ползват останалите възложители.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл.15. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на звеното за местни приходи в общината, в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на звеното за местни приходи в общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 3 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл.16. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това писмено в 2-месечен срок звеното за местни приходи в общината, като подават декларация по чл.14 ал.1 от Закона за местните данъци и такси за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл.17. (Доп. с Решение № 186/30.12.2020 г.) Служителите на общинската администрация проверяват подадените декларации и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 и чл. 51, ал. 1 от Закона за местните данъци. Може да поискат допълнителни данни за облагаемия имот, да сверяват данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи. При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните административни органи са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси, към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятия или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.19. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.20. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 9, ал. 2 от настоящата наредба, върху които са построени сгради собственост на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) (Изм. с Решение № 186/30.12.2020 г.) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.21. (Изм. с Решение № 186/30.12.2020 г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 4.00 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимите имоти на данъчно задължените лица.

Чл.22. Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл.23. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.24. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 21, т.1 от настоящата наредба, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.25. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение, чрез подаване на данъчна декларация по чл.27 от Закона за местни данъци и такси, която подават в 2- месечен срок от настъпване на обстоятелството.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.26. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.27. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.28. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.29. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 28 от настоящата наредба или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) За имуществата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл.30. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси. както следва:

1. недвижимите имоти на територията на страната - по данъчна оценка съгласно приложение № 2 на Закона за местните данъци и такси;

2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. превозните средства - по застрахователна стойност;

5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;

6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни.

7. недвижимите имоти на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на трета държава - по данъчна стойност, посочена в документ, издаден за целите на данъчно облагане от компетентен орган на съответната държава, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл.31. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 30 от настоящата наредба, се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси;

2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси;

3. разноските за погребение в размер 1000 лв.;

4. предвидените в Закона за местните данъци и такси облекчения.

Чл.32. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 30 от настоящата наредба.

Чл.33. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,4 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – 3,3 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.34. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (Отм. с Решение № 186/30.12.2020 г.)

Чл.35. Освобождават се от данък върху наследствата, лицата и имуществата посочени в чл.38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.36. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл.37. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл.38. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.

(3) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местооткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл.39. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книги, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местооткриване на наследството.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.40. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (Изм. с Решение № 186/30.12.2020 г.) .) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:

1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;
2. за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;
3. с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.41. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 40, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл.42. (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществото се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2;

2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. превозните средства - по застрахователна стойност;

5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;

(3) Данъчната оценка по приложение № 2 за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по служебен ред.

Чл.43.(1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.40, ал.2, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

1 – 0,6 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

2 – 6,6 на сто - при дарение между лица извън посочените в т.1.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.44. Освобождават се от данък имуществовата и лицата посочени в чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) (Нова с Решение № 186/30.12.2020 г.) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) (Нова с Решение № 186/30.12.2020 г.) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от Закона за местни данъци и такси, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Чл.46. (1) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че е платен данъкът по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(2) В случаите на ал. 1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство – предмет на сделката, се извършва със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи, или със

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ, при условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т. 1.

Чл.47. (1) Службите по вписванията уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти в 7-дневен срок, който започва да тече от деня, следващ вписването.

(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин и основата, върху която е определен.

(3) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства. Редът, обхватът и периодичността на предоставянето на данните се уреждат със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

(4) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служител в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.48. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.49. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.50. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно – чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и

такси на общината за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно – на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага и се подава декларация по чл. 54 от Закона за местните данъци и такси, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. (Нова с Решение № 186/30.12.2020 г.) са налице основания за ползване на данъчни облекчения по реда на чл.59, ал.4 от ЗМДТ.

(4) (Изм. с Решение № 186/30.12.2020 г.) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в 6-месечен срок, като в случай, че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с подаване на данъчна декларация по чл. 54, ал.4 от Закона за местните данъци и такси.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък при придобиване на имущество по дарение и по възмезден начин на декларираното превозно средство, собственикът представя документ удостоверяващ заплащането му, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност – документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на седлови влекач и влекач за ремарке, липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по чл. 54, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси, се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.51.(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

ГДПС = ИмК x ЕК, където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

ИмК = C_{kW} x Кгп, където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

- а) до 55 kW включително - 0,34 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - 0,54 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - 1,10 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - 1,23 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - 1,60 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW - 2,10 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

- 1. товарно ремарке – 5 лв.
- 2. къмпинг ремарке - 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10 лв., а за мотоциклети, както следва:

- 1. до 125 куб. см включително – 12 лв.
- 2. над 125 до 250 куб. см включително – 25 лв.
- 3. над 250 до 350 куб. см включително – 35 лв.
- 4. над 350 до 490 куб. см включително – 50 лв.
- 5. над 490 до 750 куб. см включително – 75 лв.
- 6. над 750 куб. см – 100 лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък “Регламент (ЕС) № 168/2013“ се определя на базата на общото тегло в размер, както следва:

- 1. до 400 кг. включително – 4 лв.
- 2. над 400 кг. – 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане, както следва:

- 1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 50 лв.
- 2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 100 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т., но не повече от 12 т., в размер от 10 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А). с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б). с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 50 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер 100 лв.

(10) Данъкът за трактори е в следните размери:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 5 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 7 лв.
3. над 37 kW – 10 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 25 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, е в размер 50 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси

А). с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б). с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В). с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

Чл.52. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона, включително и в размер 0,10 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за джетовите - в размер 100 лв. за брой;

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер 2,70 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,14 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,50 лв. за тон максимална товароподемност.

Чл.53. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан - 12 лв.

3. за делтаплан - 12 лв.

4. за мотоделтаплан - 20 лв.

5. за свободен балон - 30 лв.

6. за планер - 30 лв.

Чл.54. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция "Технически операции" за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW;

5. електрическите автомобили, мотоциклети и моторни велосипеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e, L7e, определени в чл.4 от Регламент (ЕС) №168/2013.

(2) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(3) (Изм. с Решение № 186/30.12.2020 г.) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява

след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение.

(4) Алинея 3 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591

Чл.55 (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ - с 60 на сто намаление от определения по чл. 51, ал. 3 данък;

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т., влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ - с 50 на сто намаление от определения по чл. 51, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 51, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

Чл.56. Когато в регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.57. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл.58. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите, когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.59. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, респ. приложение №2 от настоящата наредба (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. (Изм. с Решение № 186/30.12.2020 г.) лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(4) Лицата по ал.1 заплащат патентен данък в размерите определени от Общински съвет- гр. Девня, съгласно приложение № 2.

Чл.60.(1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 59 от настоящата наредба. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.61. (1) За целите на патентния данък при съобразяване на местонахождението, големината, стопанско значение и икономическо състояние на населеното място, брой на населението и др., Общинският съвет- гр. Девня определят зони, съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

(2) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл.62. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно, съгласно приложение №2.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение №2, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 2, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с

определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 2 през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31от приложение № 2, дължат данък само за дейността по т.3 от приложение № 2.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение №2.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, респ. приложение №2 от настоящата наредба, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.63.(1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата година два или три вида патентна дейност от посочените в т.1-36 на приложение №2, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 2, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, на приложение №2, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 64н от Закона за местните данъци и такси е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 62, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.64. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по чл.61н от Закона за местните данъци и такси, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от преобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.60, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 60 ал. 1 и 2.

Чл.65.(1) Данъчните декларации по чл. 61н Закона за местните данъци и такси се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.66.(1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.61н от Закона за местните данъци и такси, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване ѝ.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 67. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) (Доп. с Решение № 186/30.12.2020 г.) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.68. (1) (изм. и доп. с Решение № 527/30.03.2023 г.)

Размерът на данъка се определя, както следва:

1. За категоризирани места за настаняване- клас „А“ и клас „Б“:

- а) категория 1 звезда – 0,30 лв. за нощувка;
- б) категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
- в) категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
- г) категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка;
- д) категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка.

2. За регистрирани места за настаняване- клас „В“ - 0,30 лв. за нощувка

(2) (Доп. с Решение № 186/30.12.2020 г.) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система

за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) (Нова с Решение № 186/30.12.2020 г.) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 5а.

(4) (Нова с Решение № 186/31.12.2020 г.) Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

(5) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл.69. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятията по чл.11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.70. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местни данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на общината по Закона за автомобилните превози.

Чл.71. (1) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 400 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.72. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписването на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

(5) Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.73. (1) (Изм. с Решение № 186/30.12.2020 г.) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишният данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 71, ал.1 от настоящата наредба;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където:}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП – платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ – броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Данъкът по чл.71, ал.1, се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

(4) Възстановяването на надвнесен данък по чл. 73, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§1. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси.

§2. Настоящата Наредба отменя Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Девня, приета с Решение № 565/29.01.2019 г.

§3. Настоящата Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Девня е приета с Решение № 654/06.08.2019 г.; изменена с Решение № 31/31.12.2019 г.; изменена и допълнена с Решение № 186/30.12.2020 г., изменена с Решение № 334/29.12.2021 г., изменена и допълнена с Решение № 527/30.03.2023 г.

Приложение № 1 /чл.61/

Зона	Населени места/улици
I-ва	гр.Девня
II-ра	с. Кипра, с.Падина

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона
1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:		
1 и 2 звезди	75 лв.	25 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1 - 2 звезди	5 лв.	1 лв.
3 звезди	10 лв.	6 лв.
б) заведения за бързо обслужване:		
1 - 2 звезди	2 лв.	1 лв.
3 звезди	6 лв.	3 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е"		
1-2 звезди	2 лв.	1 лв.
3 звезди	6 лв.	2 лв.
г) кафе-сладкарници:		
1-2 звезди	2 лв.	1 лв.
3 звезди	10 лв.	3 лв.
д) барове:		
- дневни:		
2 звезди	10 лв.	3 лв.
3 звезди	24 лв.	10 лв.
- нощни:		
2 звезди	14 лв.	5 лв.
3 звезди	36 лв.	20 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони - за обект:		
	100 лв.	75 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв.м. нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв.м. нетна търговска площ според местонахождението на обекта.		
	6 лв.	2 лв.
4. Платени паркинги - данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.		
	35 лв.	5 лв.
5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	220 лв.	50 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	240 лв.	40 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	900 лв.	500 лв.
8. Обучарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	50 лв.	50 лв.
9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	330 лв.	100 лв.

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно - фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.		
	240 лв.	60 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.		
	336 лв.	180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.		
	230 лв.	130 лв.
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.		
	180 лв.	60 лв.
14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	110 лв.	50 лв.
15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	275 лв.	180 лв.
16. Автомивки, ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	450 лв.	190 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства – данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	700 лв.	280 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	180 лв.	100 лв.
19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	240 лв.	100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	284 лв.	47 лв.
21. (Отм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.)		
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	4200 лв.	3000 лв.
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	960 лв.	500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	3600 лв.	2000 лв.
25. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	440 лв.	200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	400 лв.	100 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	240 лв.	150 лв.

28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	90 лв.	50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	72 лв.	50 лв.
30. Заложни къщи:		
	12000 лв.	3000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	90 лв.	30 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
	865 лв.	300 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:		
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размерът на данъка за брой съоръжение е:		
	146 лв.	100 лв.
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размерът на данъка за брой съоръжение е:		
	17 лв.	8 лв.
в) За зали за боулинг и кегелбан - данъкът за игрален коридор, и билиард -данъкът за маса е:		
	72 лв.	40 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:		
за 1 кв.м	2,50 лв.	1,50 лв.
и за един фитнес уред	540 лв.	300 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:		
	243 лв.	133 лв.
36. Мелничарски услуги:		
а) За мелници за брашно - данъкът се определя в размер на 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.		
б) За мелници за фураж стационарни - данъкът се определя в размер на 600 лв.		
37. Услуги с атрактивен характер:		
а) корабчета	750 лв. наброй	
б) лодки	450 лв. на брой	
в) яхти	900 лв. на брой	
г) джетове	900 лв. на брой	
д) влакчета	30 лв. на място	
е) файтони	75 лв. на място	
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване	
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване	
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място	

к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой	
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище	
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:		
а) мотопеди, мотоциклети	350 лв.	200 лв.
б) други МПС	700 лв.	400 лв.
39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства - данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.		
40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:		
а) комбайн - 330 лв.		
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини - 110 лв.		
в) прикачни, навесни и стационарни машини -11 лв.		